

Homeopathie voor Dieren *“Praktijk Jodieboy”*
Alleen na telefonische afspraak 06-24520990
Email: Jodieboy2011@gmail.com

www.hvdpraktijkjodieboy.nl

Nieuwsbrief 13 Het niet alleen thuis kunnen zijn van uw hond.

Het alleen thuis zijn is voor ongeveer de helft van alle honden een levensgroot probleem.

Ze gaan slapen, huilen, blaffen en worden soms onzindelijk. Tref je het als baasje echt slecht, dan vertoont je geliefde viervoeter zelfs al deze gedragsuitingen tegelijk!.

Als je hond niet alleen kan zijn, kan dat je hele leven beïnvloeden. Het is dan ook de meest voorkomende reden om een oppas te zoeken of in de meeste ergste gevallen uw hond weg te doen.

Maar er zijn nog tal van andere mogelijkheden, om het voor uw hond dragelijker te maken om even een uurtje alleen te zijn.

- 1. Geef uw hond een goed gevulde KONG**
- 2. Laat een muziekje aan als u weg bent.**
- 3. Er zijn Ferromonen op de markt die uw hond rustiger maken.**
- 4. Er zijn tal van homeopathische middelen.**

Honden die niet alleen thuis kunnen zijn, zijn meestal erg sociaal en aardig. Zij voelen zich zeer met hun eigenaar verbonden, en zijn daardoor buitengewoon aanhankelijk. Dit soort kuiert de hele dag achter de baasjes aan. Worden

de bedden opgemaakt? De hond ligt in de slaapkamer, op de grond toe te kijken.

Tijdens het eten bereiden in de keuken, ligt de hond in de keuken, afhankelijk van zijn opvoeding, klaar voor een toegestopt hapje. Tijdens het televisie kijken, ligt uw hond graag bij u op de grond, op schoot of naast u op de bank.

Is het liggen op de bank verboden, dan ligt uw hond bij u op de grond met zijn kopje op uw voeten. Uw hond is dol op lichamelijk contact. Waar de baas gaat, volgt zijn blik.

Een hond weet precies wanneer de baas weggaat. Een hond die niet alleen thuis kan zijn, weet precies dat onheil op het punt staat over hem te komen. Hij kent het hele repertoire gedragshandelingen van zijn baas en volgt dit met toenemende opwindning.

Steeds meer raakt hij ervan overtuigd dat het cruciale moment van verlaten nabij is: Nu controleert de baas of de deuren wel dicht zijn, de thermostaat van de cv wordt lager geet, de schoenen worden aangedaan, de jas wordt van de kapstok afgehaald, en nu pakt de baas de sleutels. “Zie je wel, ik wist het wel”.

Ik word weer alleen gelaten, dat ik me moederziel alleen voel.

Tegen de tijd dat de baas weggaat is de hond in alle staten, zijn hartslag is omhoog geschoten, zijn bloed giert door zijn aderen.

Vertwijfeld staat hij bij de deur met een smekende blik: “Je doet het toch niet he”?. Maar het baasje gaat wel.

Het baasje knuffelt zijn trouwe viervoeter nog even, spreek hem geruststellend toe, baasje komt zo weer terug, gaat boodschappen doen, op het huisje passen, en vertrekt. De hond blijft diep ongelukkig en thuis alleen achter.

De opgefokte stemming van de hond meot een uitweg vinden. Sommige honden gaan daarom als eenrazende krabben en graven, waarbij deuren en tapijten vernield

worden. Anderen gaan kluiven aan meubelen, zich niet bekommerend om de eventuele waarde daarvan. Weer anderen moeten hoognodig door de verhoogde stofwisseling die de opwinding veroorzaakt en niet kunnen wachten totdat de baas terugkomt.

“Ze worden onzindelijk”.

Zelfstandigheid en onafhankelijkheid.

Aan al deze ellende voor zowel baas als hond kan wat gedaan worden. Maar het vraagt wel enige tijd, planning en geduld. Om te beginnen moet de hond worden geleerd minder vaak in de buurt van de baas te zijn. Hij moet leren dat zijn wereld niet alleen bestaat uit de baas in de buurt blijven.

Een van de manieren omdat voor elkaar te krijgen is de hond te leren op zijn plaats te blijven liggen door het oefenen met “BLIJF” en “AF”. Uw hond moet daar in eerste instantie slechts blijven liggen, terwijl u in dezelfde ruimte gewoon, koffie drinkt, de krant leest of tv kijkt.

Gaat dat goed, dan moet hij blijven liggen als u even de kamer uitgaat. Voer die tijd heel langzaam op maar kom terug voordat de paniek bij uw hond toeslaat.

Er is een heel speciaal handigheidje om dat proces te ondersteunen als u de hond op zijn plaats legt, zet u een trommeltje met lekkers ongeveer een meter bij hem vandaan. Hierna gaat u in een stoel zitten.

Als uw hond netjes is blijven liggen, haalt u duidelijk zichtbaar wat lekkers uit het trommeltje, gaat naar uw hond toe en geef hem dat lekkers. De tijdsduur dat uw hond moet blijven liggen, alvorens wat lekkers, en uw knuffel en aandacht te krijgen moet u langzaam opvoeren.

Tegen de tijd dat u eerst maar heel kort de kamer uitgaat, zet u dat trommeltje duidelijk zichtbaar en demonstratief bij

de deur neer. U komt vlot terug en beloont uw hond met lekkers uit het trommeltje en veel gejubel.

Zo bouwt u de oefening langzaam op. Het klinkt misschien heel zot, maar dit zou helpen.

De gedachte erachter is dat angst onderandere kan worden onderdrukt door de aandacht op iets te richten en daar vaste zekerheden als steunpunten in te bouwen.

Doordat uw hond zijn aandacht op het trommeltje met lekkers richt, is hij minder bezig met angst. Het trommeltje biedt zekerheid dat u terugkomt.

Zolang dat trommeltje er maar staat, weet uw hond dat het allemaal goed gaat komen.

Het trommeltje kunt u een beetje vergelijken met het telefoonnummer dat u aan uw kind geeft, als u weggaat.

Alleen al het idee dat u te bereiken bent, verminderd de angst.

Nog een extra ondersteuning is de hond te wennen aan een bench, een hondenbox. Veel mensen vinden dat zielig, zien de bench als een gevangenis. (Waarom de mensen de kinderbox niet zielig vinden is voer voor de psychologen).

Een bench geeft de hond echter juist de prettige illusie van een eigen hol, een veilige plek.

Om die redenen kunnen veel honden alleen zijn, in bijvoorbeeld in een kleine ruimte die een auto biedt. Geef uw hond een verrukkelijk bed(dat hij alleen in de bench krijgt), of een nieuw speeltje dat hij prachtig vindt.

Maak van de bench zijn vaste plek, waar hij ook uit zichzelf ingaat om te slapen.

Pas dezelfde procedure en de truc met het trommeltje toe als hier eerder beschreven in deze nieuwsbrief.

Pas als uw hond echt gewend is, laat u hem alleen met het deurtje dicht, u zet het trommeltje bij de deur en vertrekt.

Als dat allemaal goed gaat, is het verstandig de hele cirkel van uw eigen gewoontewording te doorbreken.

Aangezien dat uw hond precies weet wat u allemaal doet alvorens u weggaat en zich daardoor steeds meer opwindt, is het handig om de procedure om te draaien.

Steeds een beetje anders, zodat de hond zich er niet op kan instellen.

Lat uw hond een half uur voordat u weggaat uitgebreid rennen. Leg hem hierna op zijn plaats, geef hem wat lekkers en bemoei u zich niet meer met uw hond.

Dus: Vergeet alle knuffels, en bemoedigende woordjes. Dit zijn alleen maar bakens die uw hond juist extra opwinden.

Doorbreek alle vaste routines die aan uw weggaan verbonden waren. Daarmee maakt u het uw hond alleen maar makkelijker.

---//---